

Sygn. akt IV KZ 27/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **W. S.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie upoważnionego Sędziego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt VI Ka [...], o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt VI Ka [...], upoważniony Sędzia VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. odmówił przyjęcia kasacji skazanego W. S. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 września 2011 r. Zarządzenie uzasadniono tym, że kasacja wniesiona przez skazanego nie została sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego. Wyznaczony obrońca z urzędu nie znalazł podstaw do wniesienia kasacji, o czym poinformował Sąd na piśmie, stosownie do art. 84 § 3 k.p.k., zaś wezwanie skazanego do uzupełnienia braku formalnego kasacji osobistej przez sporządzenie jej i podpisanie przez obrońcę z wyboru, pozostało bezskuteczne.

Zarządzenie zostało zaskarżone przez skazanego zażaleniem. W zażaleniu skarżący powołał się na swoją trudną sytuację materialną, która uniemożliwia zatrudnienie obrońcy z wyboru i wniósł o wyznaczenie innego adwokata z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 526 § 2 k.p.k. ustanawia tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania kasacji przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Zgodnie zaś z art. 84 § 3 k.p.k., adwokat wyznaczony postępowaniu o wznowienie postępowania powinien sporządzić i podpisać wniosek o wznowienie postępowania albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. Wyznaczony na żądanie skazanego obrońca z urzędu nie znalazł podstaw do wniesienia kasacji i poinformował o tym sąd na piśmie. Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę dogłębnej analizy sprawy.

Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu i nieusunięcia braku formalnego przymusu adwokacko-radcowskiego przez skazanego we własnym zakresie, zasadnym stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji. Zauważyć należy, że żądanie skazanego wyznaczenia nowego adwokata z urzędu nie zasługiwało na uwzględnienie. Stosownie do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami, bądź poglądami skazanego nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez skazanego oczekiwanego przez niego efektu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2011 r., III KZ 20/11, LEX nr 811870). W tym stanie rzeczy wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji stało się w pełni zasadne.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[aw]